
ՄԱՍՈՒԼԻ ԲԱՌԱՊԱՇԱՐԻ ՀԱՐՍՏԱՅՈՒՄԸ ԱԾԱՆՅԱՎՈՐ ՆՈՐԱԿԱԶՄՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ

ՄԱՆՈՒՇԱԿ ՍՈՂՈՄՈՆՅԱՆ

Զանգվածային լրատվության միջոցները արտացոլում են մարդու գործունեության առօրյա խնդիրները՝ դառնալով ժամանակակից կյանքի հայելին: Այդ գործընթացում ուշագրավ տեղաշարժեր են կատարվում բառապաշարում, քանի որ նոր երևույթները, իրադարձությունները, առարկաները նորովի բնութագրելու, անվանելու անհրաժեշտություն է առաջանում: Դա նախ և առաջ դրսևորվում է ԶԼՄ-ում: «Բնականաբար, զանգվածային լրատվության հիմնական միջոցները հասարակական-քաղաքական իրադարձությունների, գիտատեխնիկական աննախընթաց աճի, մարզական ու մշակութային կյանքի նորությունների հետ լեզվի քարոզչության ու մասսայականացման ամենաարդյունավետ ճանապարհներն են»¹, - նկատում է Խ. Բաղիկյանը:

ԶԼՄ-ն, հատկապես մամուլը, անմիջականորեն արտացոլելով լեզվի բառապաշարում տեղի ունեցող փոփոխությունները, նպաստում է դրա զարգացմանն ու նորոգմանը: Բառապաշարն օրեցօր համալրվում է ոչ միայն նորակազմ տերմիններով, դարձվածային արտահայտություններով, կայուն բառակապակցություններով, այլև ածանցավոր նորակազմություններով:

Առհասարակ, մամուլի բառապաշարն ուսումնասիրելիս կարևորվում է նորակերտ բառերի քննությունը: «Բոլոր ժամանակներում էլ բառապաշարի հիմնական ուղին եղել և մնում է ներքին՝ սեփական բառակազմական միջոցներով բառապաշարը հարստացնելու ուղին, նաև արտաքին՝ ուրիշ լեզուներից կատարվող փոխառությունները»²:

Ներքին միջոցներով լեզվի բառային կազմի համալրումը տեղի է ունենում լեզվում եղած բառակազմական հիմնական և երկրորդական ձևայինների՝ արմատների կամ արմատների ու ածանցների միջոցով նորանոր բառեր կազմելով: Ս. Գալստյանի բնորոշմամբ՝ «Բարդ և ածանցավոր բառեր ունեցող լեզուների ուսումնասիրությունը ցույց է տվել, որ յուրաքանչյուր լեզվի բառակազմությունը ընդհանուր գծերով արտացոլում է այդ լեզվի բառահարաբերությունները, և բարդ ու ա-

---

¹ **Խ. Գ. Բաղիկյան**, Դարձվածային միավորները զանգվածային լրատվության միջոցներում, «Բանբեր Երևանի համալսարանի», 1998, № 3 (96), էջ 52:

² **Ս. Ա. Մարություն**, Բառային փոխառությունների և լեզվի մաքրության հարցի շուրջ, «ՊԲՀ», 1997, № 2, էջ 112:

ծանցավոր բառերից շատերի մեջ այս կամ այն կերպ, հաճախ սաղմնային ձևով, արտահայտվում են երբեմնի առանձին բառերի զանազան կապակցությունները»³:

Նոր բառեր կերտելու գործում կարևոր դեր է կատարում ածանցումը՝ որպես բառակազմական միջոց: «Ժամանակակից հայերենում ածանց է համարվում բառակազմական այն ձևույթը, որը, կցվելով բառարմատին կամ հիմքին, փոխում է նրա իմաստը, կազմում է նոր բառ՝ նոր իմաստով: Այսպիսով, ածանցը ինքնուրույն, անկախ գործածություն չունեցող, բառային իմաստ չարտահայտող բառակազմական մասնիկ է, որը միանալով հիմքին կամ բառարմատին, փոխում է նրա իմաստը»⁴:

Ստորև կվորձենք ներկայացնել, թե ինչպիսի ածանցավոր նորակազմություններով է համալրվել հայերենի բառապաշարը վերջին տասնամյակներում:

Ժամանակակից մամուլում հանդիպում են բազմաթիվ նորակազմ ածանցավոր բառեր, որոնց մի մասը բառարաններում դեռ արձանագրված չէ: Օրինակ՝ վարկակերություն («Իրավունք», թիվ 37, 2004 թ.), իշխանագավթում («Գրական թերթ», թիվ 15, 2004 թ.), պահուստատուն («Իրավունք», թիվ 32, 2004 թ.), հողահատկացում («Երևան», թիվ 20, 2004 թ.), ռուսահաճություն («Հայաստանի Հանրապետություն», թիվ 98, 2004 թ.), ձնահեռացում («Հայկական ժամանակ», թիվ 3, 2004 թ.), դպրոցաշինական («Հայաստանի Հանրապետություն», թիվ 49, 2004 թ.):

Սովորաբար նորակազմ բառերի կառուցվածքային վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ դրանց մեջ կան ժամանակակից հայերենի բառակազմության գրեթե բոլոր տիպերը՝ բարդությունն իր տարբեր ենթատեսակներով, ածանցումն իր կաղապարային տարբեր դրսևորումներով: «Միաժամանակ պետք է նկատել, որ վերջին տասնամյակներում հակումը դեպի երկարաշունչ բարդությունները նվազել է, և ձգտում կա, որ նորակազմ բառերը հնարավորինս կարճ լինեն»⁵: Ինչպես՝ «Բայց նրանց կարծիքով ո՞վ է ապագայի համար ապրում, այն ո՞ր խելապակասը, ում ապագայում պետական պարզներ, կոչումներ, դրամաշնորհներ, բնակարանի բանալիներ և այլ *կաշառառատ* վերաբերմունք չի տրվում» («Հրապարակ», 3.11.2015): «Իսկ անկախ, ազատ երկրում, ինչպիսին Հայաստանը չէ, Ռուսաստանի *ծայրագավառ* լինելը ոչ մեկի, առավել ևս ռուսական ստորին խավի չինովնիկների համար նորություն չէ. գույք պարտքի դիմաց համապետական *դիմագրկությունից* հետո առավել ևս, ինչ գործոններով են մտավորականին կերակրում...»

³ Ս. Ա. Գալստյան, Ածանցումը և ածանցները ժամանակակից հայերենում, Եր., 1978, էջ 16:

⁴ Ա. Մ. Սուքիասյան, Ժամանակակից հայոց լեզու, Եր., 2008, էջ 253-254:

⁵ Ե. Գևորգյան, Մ. Գևորգյան, Հեռուստատաղիոթեր (Լեզվական մեղանչումներից մինչև անաղարտություն), Եր., 2010, էջ 19:

(«Հրապարակ», 3.11.2015): «Աղբբեջանի ժողովրդի համբերությունը սպառվելու վրա է. **ալիկյան կլանը** գերադասում է չանտեսել այն» («Ժողովուրդ», 30.01.2016): «Եթե նախկինում թվային նկարչություն էր, հիմա կլինի **էլեկտրոնային նկարչություն...**» («Ժողովուրդ», 30.01.2016): «Եվ այդ իրականությունը շատ հեշտ է տեսնել ընդամենը մեկ տարվա վաղեմության **տեղեկությանին** արխիվում»: «Հիմնադիր խորհրդարանի քարտուղարությունը մեր քաղաքացիներին և ՋԼՄ-ներին հորդորում է ոչ մի պարագայում կուլ չտալ **գորհրալայանական** սպագգային ու հանցավոր կլանի խայծերը»: «ՎիվաՄԵԼ-ՄՏՄ-ը հրապարակել է իր **ռադիոձածկույթի** քարտերը»: «...կուսակցության կորիզը կկազմեն Երվանդ Բոգոյանը, Անդրանիկ Թևանյանը, Վիկտոր Մողոմոնյանը, ԲՀԿ-ի **պրորոչարյանական** թեր, այդ թվում՝ Ստեփան Մարգարյանը» («Հրապարակ», 03.02.2016):

Ածանցավոր կազմություն ունեցող բառերը հանդես են գալիս տարբեր կաղապարներով: Դա պայմանավորված է ոչ միայն նրանով, որ ածանցները, որպես բառակազմական երկրորդական ձևույթներ, դրվում են արմատների կամ բառերի սկզբում կամ վերջում, այլև նրանով, որ տվյալ բաղադրության մեջ կարող են մտնել մեկից ավելի ածանցներ: Առանձին կաղապարներում ածանցները կարող են հանդես գալ հիմնական ձևույթների հետ և միասնաբար դառնալ բարդության բաղադրիչ:

Ժամանակակից մամուլում հանդիպում ենք ինչպես նախաձանցավոր, այնպես էլ վերջաձանցավոր բազմաթիվ կազմությունների: Նկատենք, որ վերջաձանցավոր նորակազմությունները քանակապես գերակշռում են նախաձանցավորներին: Այս երևույթը պայմանավորված է վերջաձանցների կենսունակությամբ: Նորակազմ բառերում գործածության հաճախականությամբ աչքի են ընկնում **ան-, սպ-, անդր-, արտ-, գեր-, ներ-, հակ-, վեր-, առ-** նախաձանցները:

Ան- նախաձանցը չափազանց կենսունակ է, որը հոմանիշ է **սպ-** ժխտական նախաձանցին: Լ. Խաչատրյանի բնորոշմամբ՝ «Հոմանիշ ածանցները բառակազմական այն ձևույթներն են, որոնք, տարբերակվելով արտահայտության պլանում, մոտ կամ նույնական են բովանդակության պլանում»⁶: Ժամանակակից մամուլում հանդիպում ենք թե՛ **ան-** նախաձանցով և թե՛ **սպ-** նախաձանցով կազմված բառերի, որոնք հաճախակի կիրառվում են նաև բանավոր խոսքում՝ **անկոնտրակտ, անձառայություն, սպակայունացում, սպակառուցողական**:

Մեկ այլ սահմանման համաձայն՝ «...հոմանիշ ածանցները համաժամանակյա լեզվական կարգեր են»⁷:

Առ- և **անդր-** նախաձանցներով կազմություններն այնքան էլ տա-

⁶ Լ. Մ. Խաչատրյան, Լեզվաբանության ներածություն, Եր., 2008, էջ 157:
⁷ Ս. Ա. Գալստյան, նշվ. աշխ., էջ 252:

րածված չեն ժամանակակից մամուլում՝ *առաջնախաղ, առաջնաշնորհային, անդրազգային*:

Արտ- նախաձանցով կազմություններն առավել գործածական են գրավոր խոսքում՝ *արտարժույթ, արտարժույթային, արտաճառյալ, արտախորհրդարանական*:

Քեր- նախաձանցը բաղադրություններում հանդես է գալիս հիմնականում գոյականի, ածականի հետ՝ *գերանկում, գերգաղափար, գերշահ, գերագատ, գերավճար*:

Հաճախ **գեր-** նախաձանցը հանդես է գալիս համաձանցավոր բաղադրություններում, ինչպես՝ *գերարժեգրկում, գերարտոնյալ*:

Ընդ- նախաձանցը աչքի է ընկնում պասիվ գործածությամբ, և դրանով կազմված բաղադրությունները կիրառվում են թե՛ բանավոր և թե՛ գրավոր խոսքում՝ *ընդդիմադիր մամուլ, ընդդիմադիր դաշտ*:

Հակ- նախաձանցը ժամանակակից հայերենի կենսունակ ածանցներից է, որով կազմված բառերը վերաբերում են կյանքի տարբեր ոլորտների, և դրանց մեծ մասն ունի տերմինային արժեք՝ *հակաշուկայական, հակաիրաքյան, հակավճիռ, հակաէլիտա, հակախոցային, հակասողանքային, հակադարաբաղյան, հակաքոչարքյանական, հակակոռուպցիոն*:

Ներ- նախաձանցով հանդիպող նորակազմություններն ունեն տերմինային արժեք և կիրառվում են հիմնականում գրավոր խոսքում: Այս նախաձանցը ևս ակտիվ է իր գործածության հաճախականությամբ՝ ներընդդիմական, ներվրացական, ներձակատային:

Վեր- նախաձանցը վերջին տասնամյակում բավականին լայն կիրառությամբ է հանդես գալիս: Այս ածանցով կազմությունները հանդիպում են հիմնականում գրավոր տարբերակով՝ վերադասային, վերագոյային, վերաթողարկել, վերկուսակցական:

Ինչպես նշեցինք, ժամանակակից մամուլի բառապաշարն աչքի է ընկնում վերջաձանցավոր նորակազմություններով, որը պայմանավորված է վերջաձանցների գերակշռությամբ:

Դրանք վերաբերում են զանազան բնագավառների, և, հետևաբար, դրանց զգալի մասն ունի տերմինային արժեք, որը գործածվում է հիմնականում գրավոր խոսքում:

Բառակազմական ակտիվությամբ առավել գործուն են հետևյալ վերջաձանցները՝ *-ական, -ային, -անք, -որեն, -ություն, -ույթ, -ում, -ոտ, -որդ, -իչ*:

-Ական և **-ային** վերջաձանցները բառային նոր միավորներ են կերտում և՛ հայերեն, և՛ փոխառյալ արմատներից կամ բառերից՝ *օմոնական, դատաձեռագրաբանական, էտապական, ռուցկոյական, ներընդդիմական, գործիքալայանական, էլցինական, արտագաղթային, նավամողեղային, կրկնաձուրդային, իմիջային, ինտերնետային, ցուցահանդեսատոնավաճառային*:

-Անք՝ արգելանք, զսպանք:

-Որենն վերջածանցը, ավելանալով բառին կամ արմատին, կազմում է մակբայի խոսքիմասային արժեք ունեցող բառային նոր միավորների՝ *կայունորեն, օրենսդրորեն:*

-Ություն վերջածանցը, հաճախ դրվելով ածականների, բայափոքերի վրա, կազմում է վերացական գոյականներ, դրվում է այնպիսի բարդությունների վրա, որոնք բաղադրված են երկուսից ավելի բառերից կամ արմատներից, որոնցից որևէ մեկն իր հերթին կարող է ածանցավոր լինել⁸ *փաստաթղթաշրջանառություն, իրացվելիություն, դրամահավաքություն, հարևանադավություն, տեսալրատվություն, կենսազանազանություն, եվրակազմակերպություն, պատմահենություն, շահութախմբակցություն, ֆինվարձակալություն, միկրոգինեգործություն, գյուղփոխօգնություն, այգեպտղագինեգործություն:*

Վերջին տասնամյակում բավականին գործուն է *-ույթ* վերջածանցը, որով կազմված բառերն ունեն գոյականի խոսքիմասային արժեք՝ *տախտույթ, տեղեկույթ, բազմագործառույթ, դրամարժույթ, տարարժույթ, ռադիոծածկույթ, արտարժույթ:*

-Ում վերջածանցով նորակազմությունները բավականին գործածական են թե՛ գրավոր, թե՛ բանավոր խոսքում՝ *տեղեկատվայնացում, բալզամազերծում, հայակիզում, գնանշում, դիտագնում, միջազգային համաներում:*

-Ոտ վերջածանցով կազմված բառերն ունեն ածական խոսքի մասի արժեք, որոնք կիրառվում են հիմնականում գրավոր խոսքում և ընդհանրանալու միտում չունեն՝ *կարիքոտ, կապտաթախձոտ:*

-Իչ՝ էներգաբաշխիչ, ազգափրկիչ, չափորոշիչ, ջերմապաշտպանիչ:

-Որդ՝ դավանորդ, վստահորդ:

Թեև այս ածանցներով կազմությունները հիմնականում մասնագիտական բառեր են, այնուամենայնիվ դրանց մի մասը գործածվում է նաև բանավոր տարբերակով և բնորոշ է լեզվի ժողովրդախոսակցական ոճին:

«Ածանցներն ու ածանցման կաղապարները, հիմնականում մնալով նույնը, դարերի ընթացքում ավելի են ճոխացել ու ընդարձակվել, ծավալվել ու լայն ընդգրկում ձեռք բերել: Անցյալից եկող որոշ ածանցներ ու ածանցական կաղապարներ դադարել են արդյունավետ լինելուց և ընդհակառակը՝ հնում սակավ կենսունակ մի շարք ածանցներ ու կաղապարներ բավականին ծավալվել ու ակտիվություն են ստացել: Այնպես որ ածանցումը դարերի ընթացում, լեզվի զարգացմանը գուրընթաց, որոշակի փոփոխություն է կրել քանակական և որակական առումով»⁹, - նշում է Հ. Օհանյանը:

⁸ Տե՛ս Հ. Ա. Օհանյան, Ժամանակակից հայոց լեզվի բառապաշարը և նրա հարստացման միջոցները, Եր., 1982, էջ 137:

⁹ Նույն տեղում, էջ 112-113:

Ժամանակակից մամուլում հանդիպում են նաև այլ վերջածանցներով կազմություններ, որոնք չունեն հաճախակի կիրառություն: Այդ վերջածանցները, ունենալով պասիվ գործածություն և դրվելով տարբեր խոսքի մասերի վրա, կերտում են բառային նոր միավորներ:

-Ացու, -անի, -եղ, -ե, -անոց, -ուհի, -յուն, -ուտ, -ավոր, -ուրդ, -ող վերջածանցներով կազմված բառերն ունեն հիմնականում գոյականի, ածականի խոսքիմասային արժեք՝ **-ացու**՝ նախագահացու, նախարարացու, **-անի**՝ ապրանքանի, **-ե**՝ ժանտախտե, **-անոց**՝ չարչիանոց, **-ուհի**՝ արագավագորդուհի, նախարարուհի, **-ուտ**՝ բաղեղուտ, նոսրուտ, **-յուն**՝ բռնագավթյուն, **-ավոր**՝ տուրբոզլանավոր, **-ուրդ**՝ պակասուրդ, **-ող**՝ ինքնաձախսածածկող, իշխանաստեղծող:

Ժամանակակից մամուլում լայն տարածում ունեն նաև համաձայնավոր բաղադրությունները, որտեղ միաժամանակ հանդես են գալիս երկու և ավելի ածանցներ: Այսպես՝ **հակագործագրկային, ամենդավոր, արտարժութային, ամենաապաքաղաքական, ամենապոպուլիստական, ներընդդիմական, վերագահակալություն, տարադրամային, տեղեկութային, հակասողանքային, համաբուժարան:**

Ընդհանրապես, ածանցավոր նորակազմությունների զգալի մասն ունի տերմինային արժեք: Դրանց մի մասը հակված է ընդհանրանալուն և ժամանակի ընթացքում կարող է մտնել բառապաշարի ակտիվ շերտ: Ածանցավոր նորակազմությունների մեջ կարող են հանդիպել նաև ածանցների գործածության չարաշահումներ: Այդպիսի բաղադրություններն անսովոր տպավորություն են թողնում, հետևաբար՝ իմաստային հստակություն չունեն, ինչպես՝ նախարարացու, երանորեն, ամենդավոր և այլն: Մտեղծված բազմաթիվ ածանցավոր նորակազմությունների մի մասը դիպվածային է, քանի որ ունեն մեկ կամ մի քանի գործածություն:

Հանդիպում են նաև անհաջող նորակազմություններ, որոնք հետագայում լայն գործածություն չեն գտնում և ոճական որոշակի երանգավորում չունեն: Ասվածը հատկապես վերաբերում է առանձին գոյականներից «չ» մասնիկով նոր բառեր կազմելուն, որոնք խիստ անսովոր և անգործածական ձևեր են, ինչպես՝ չընկեր, չբանտարկություն և այլն¹⁰:

«Սա այն ժամանակ է սև, երբ շուրջը **չսևություն** կա» («Մունետիկ», թիվ 3/20, 5-12.02.1991): «**Չհետաքրքրվածությունն** իր բացատրությունն ունի, որի լավագույն արտացոլումն օպերայի շենքին մոտիկ տարածքում երբեմն արևածաղիկ վաճառող տատիկի հետ այդ թեմայով զրույցն էր» («Ազգ», թիվ 9, 11.03.16):

Այսպիսով, արձանագրենք, որ արդի հայ մամուլը հազեցած է ածանցավոր նորակազմություններով, և գրեթե ցանկացած օրաթերթի,

¹⁰ Տե՛ս **Լ. Եզեկյան**, Ոճագիտություն, Եր., 2006, էջ 140:

լրագրի ցանկացած համարում հանդիպում ենք նման կազմությունների: Մերտորեն կապված լինելով հասարակական-քաղաքական կյանքի, մշակույթի, սպորտի հետ՝ ժամանակակից մամուլը բառակազմական նոր միավորներ է ներառում բառապաշար՝ ավելի դիպուկ ու ժամանակին համահունչ ձևով բնութագրելու ներկայացվող նյութը: Նկատենք նաև, որ ցանկացած նորակազմ բառ, բառային միավոր, կայուն կապակցություն, մտնելով լեզվի մեջ, միանգամից չի հաստատվում, և ժամանակն է ճշտում լեզվական իրողությունների տեղը: Այս առումով մամուլը կարևոր դեր է խաղում հայերենի բառապաշարի զարգացման, հարստացման գործում:

Բանալի բառեր – բառապաշար, ածանցում, նախածանց, վերջածանց, փոփոխություն, ժամանակակից մամուլ, ներքին ուղի, բառակազմական միջոց

МАНУШАК СОГОМОНЯН – Обогащение лексики прессы за счёт аффиксальных новообразований – Изучая лексику прессы, значительное место следует отвести неологизмам. Язык богат различными способами словообразования и словообразовательными формами. Важную роль в создании новых слов играет, в частности, аффиксация. Аффиксальные слова в армянском языке отличаются разнообразием, и в современной прессе встречаются как префиксальные, так и суффиксальные способы образования неологизмов.

Ключевые слова: лексика, аффиксация, префикс, суффикс, современная пресса, словообразовательные средства

MANUSHAK SOGHOMONYAN – Enrichment of Press Vocabulary with Derivative New Coinages. - The analysis (examination) of newly-coined words is of great importance in the study of the press language. The means and modes of word-formation, as well as word word-formation patterns are reflected in the word-building system of the language.

Derivation as a word-building means plays an essential role in the process of creating new words. Derivative words appear in different patterns. In the language of modern media, we come across numerous coinages both with prefixes and suffixes.

Key words: vocabulary, word-building, affixation, prefix, suffix, alteration, modern press, internal channel, word-formation